

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve
 Egy évre 10 ft — kr.
 Fél évre 5 — „
 Negyed évre 3 — „
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden költséget a főszerkesztő, Venczei János főtisztviselő, a szerkesztőség bérmentve viseli.

Előfizethető helyben
 TELEGGYI K. LAJOS és társai
 OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban
 KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű és többnapos hirdetések áráról külön megbeszélés szükséges. A legolcsóbb árértéketek fölül meg kell adni a hirdetés minden külön bejelentésért 30 kr.

„Nyitár”-ban megjelenő közlemény minden sorát 20 kr.

Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHKÉNYI MÁTYÁS könyvkereskedésében is.

Név nélkül vagy bérmentesen felküldött kéziratok nem vesztnek figyelembe.
 Kéziratok vissza nem adódnak.

zenben

ezett varrógépeket

ULA,
alapított 1866-ban.
rovására élőködnek,

hahban szenvedőnek, dacára az
 s labarion állni. — Ekkor végre,
 nememk számtan magamat, meg-
 tisztas szerint használék. Nyolc-
 nak az elfogyasztása után egész-
 nem győzök eléggé csodálkozni
 megemlék tartom ennek kitűnő
 zok azt minden hasonló bajok-
 semmi kifogásom, ha ezen sorai
 saszta. Mintan pedig ezen dr.
 on hírt, ezekből felkerem után-
 es mely tisztelttel!

W. S. es kir. főhadnagy
 Szerecsében, Nagy-Szebenben.

ak következményei ellen.

adítasan alapszik, mert a jo
 Az emesztés szabályozása, a
 tresszek elváltozásaira a leg-
 eretes s közkevelt

balzsam.

ekből a legnagyobb gondtal ké-
 lennemü emésztés bántalmaknál,
 emlyes, háts- és gyomorajás, a
 as, a vertorlás, aranyeres bánt-
 saszta zavarok következtében) ez
 ságos vert hoz létre, s a beteg
 s hatással fogja tehát ez már
 s általában elterjedtnek orvosi
 el l frt.

szentes vegéit. Brmentett megke

at az évüket, mindent ha
 gyógyszertárból Pragában
 a gyógyszer elváltásomat ker-
 nekárny hatásküli keverék

Fragner B. gyógyszerárban
 az 25. sz. s az alább felsorolt

gyász. Budapest: Török J.
 vics. Eger: H. Becskerek.
 ark. K. Szeben. Komárom.
 M. Óvár. Pozsony. Retsag.
 Ujlak. N. Szombat. S.-A.-Uj-

szere raktaron tartja ezen élet-

NOCS.

atok gyógyítására.
 és es keményedésénél, a gyer-
 mek és pokolvárnál: körömmé-
 gyógydagatoknál, szalonnadag-
 sorsoknál, a láb, terd, kéz
 lott láb- és tyúk-zemre; fel-
 saszta dagatoknál; régi, vagy
 siva gyulladással, s
 edebb idő alatt fájdalom nélkül

n.

al mint legmegbízhatóbb szer

ra, s a teljesen elcseszett hallás

betegeknél
 bántalmakban szenvedőknek
 ajánlatik, mely rajtam és
 egyenén segített. Kérdésekre
 szol Rössner Tivadar,
 Lipcsében.

Csöcselék és rablóbanda.

(K.) Más volt hajdan a diplomácia nyelve, akkor, a valódi nagy diplomaták fénykorában! Akkor azt hirdette a diploma az általa kormányzott ország népének, hogy »X. vagy Y. ország uralkodója hadat izent; álljunk tehát fegyverrel elébe fegyverrel s harcsozjunk utolsó csöpp vérig a hazáért és a trónt megvéendő!« Mostanság új nyelvet beszélnek, új czimeket adnak a hadviselő félnek s ezen ildomnak teljesen megfelelő eljárást is követnek az újdonsült diplomaták. Hiszen ma még csak meg sem szokták izenni a háborút és nem tudják annak indító okait, hanem csak akkor lépnek azokkal elő, a midőn már fegyveres hadak lépték át a szomszédos ország határát, proklamálván otthon népeiknek, hogy az ország határain »r a b l ó b a n d a c mutakozik, vagy hogy az épen rá is tört az országra, vagy pedig megszólítottak a népek illetékesen: »A szomszéd ország népének »c s ö c s e l é k e« fegyvert fogott a hatalom ellen; fegyverrel való közbejövételünk szükségesnek látszik!« E szerint ma már csakis »r a b l ó b a n d á k e« és »c s ö c s e l é k e k« vannak hivatta politikát csinálni! És csak Magyarországgal szemben van e tekintetben kivétel, a hol maga az ország kormányelnöke és a parlamentben nyíltan »forradalmároknak« nevezett egy oly pártot, a mely majd egy harmadát képezi a képviselők összegének — de mellette az egész ország és nemzet zablalmá dícserekedhetik; no hát ez egy kis kivételt képezhetne.

Hogy visszatérjünk kiinduló pontunkra, kérdjük, hogy vajjon nem épen így volt ez 1877-ben, midőn az oroszok megtámadták Törökországot? Hát ez nem akkor izente meg a háborút, midőn már által lépte seregével a Pruth folyamot? Hát a híres és nemes Anglia nem azért ment Egyiptomba, hogy az általa már évek óta felbérelt embereket — most már mint lázadókat — legyőzni segítsen? És most szépen ott maradt, sőt még a francziák által épített magán tulajdon is fenyegetni meri, értjük a suzi csatorna és részvényeinek ügyét. Hát Ausztria más czímen ment Bosznia és Hercegovina okkupálására, mint hogy a csend és rend helyreállítására állítást proklamálta — rablóbanda ellenében? Nem édesgette-e magához Bécs azon tartományok korifeuszait több év előtt, nem kerültek-e Magyarországnak is több milliójába az u. n. »menekültek« vagy ezeknek elnevezett gyanus egyéniségek? És végre is a csend és rend helyreállítására új hadseregnek legjobb erejét kellett oda küldenie s megterhelnie népeit vagy 180 millió forinttal! És bizony Ausztria is ott maradt, hogy évenként vagy 7 és fél millió forinttal dotálja ezen csöcseléknek hirdett lázadókat a maga nagy ügygyel-bájjal megtöltött pénztárából! . . . No hát ez bizony arra mutat, hogy Európa ismét a régi divathoz siet vissza s vásik foga a Raub-Ritterek regényes korszakára!

Pedig az a kor már nem is egyezik a mai kor szellemével és azt hiszik, hogy nem oly könnyen valósulhatna meg, mint a hogy megvalósult vagy 7 századdal előbb.

Es mi történik Egyiptomban, melyet az angolok úgy foglaltak el, mint Ausztria — Boszniát? Egy fájának és hitsorsosainak felszabadítására felkelt dervis, ki előbb magát Mekkában szentté avatattá, elkezdé magát profétának hirdetni és a szent lobogót lengetve, hívja fel a vallás szentségére támaszkodva Afrika forró heve alatt lakó véreit, hogy mentsek fel Egyiptomot és izzék el onnét messze-messze az azt leigázó angolokat és a midőn kibontott lobogója alatt már messze előre haladt és nyomult előre, mindent földre terítve a mit ntjában talált, eltiporta még az Egyiptomot lenyűgöző angol hadseregnek ottani részét is . . .

Hát most ez is lázadó, mert védi saját szülőföldjét, vallását, az általa képzelt igaz hitet! A modern felfogás szerint most már lázadó mind azon nép és nemzet, a mely nem engedi magát egy oda tolokodott hatalmasság fegyveres ereje által a szolgaság jármába vettetni. Nem dicsérjük mink az »á l p r o f é t a c« hadviselési módját — de nem is gáncsoljuk hazája és vallása iránti ragaszkodását, merr az csakis az, a mi keblünk szentélye; de viszont azt sincsen okunk sajnálni, a ki hódítani akar csak azért, hogy birodalma és hatalma nagyobbodjék s maga hízzék a szolgaságba hajtott népek vöréjékén! A mai előre haladott kor szellemi fegyverével talán sokkal sikeresebben és emberesebben is lehetne hódítani, de igaz, hogy occupálni nem, a mire bizony alig is lett volna szüksége főképen oly államnak, melyet már amugy is elnyeléssel fenyegetnek a maga deficit néven ösmert nyavalójára és a magas államadósságok is.

Klapka tábornok épen most beszélte magáról, hát mink laikusok is hozzá szölgünk az általa felvetett hadviselési tervhez; és azt mondjuk, hogy mindazon általa ajánlott tervek ha elfogadtatnának, ki lenne akkor azon egyiptomi »K o m á r o m c - n a k u r a« talán az ott rendet csináló katonaság? Aligha, hiszen az a völgy, a melyet ő ajánlott fel, a mohamedánoké s az izlám tulajdona és a mint észrevénnek azok ott azt, hogy az á l p r o f é t a s e r e g e i a r r a f e l é közelednek, azonnal megölné az oda szorult angol csapatokat az éhség, a szomjúság, az ég alj forró heve — mellette még az a roppant zaklatás is, mely ott azonnal elő állana. Tehát a tanács nem a legjobb, mert ha Bulgáriában jó volna a sipka-szoros és jó Plevnának elszénelése, ez a mód nem lenne jó az Egyiptom és a Nilus mentében levő völgyekben, mivel ott minden lakó az izlám valláson van — míg Bulgáriában sok volt a török lakosság is; és elfeledni látszik Klapka tábornok azt is, hogy Egyiptomban majd minden város csatornázott vízzel él. Hát a terve szerint elszénelte volna az angol katonaságnak ki hordana vizet? és honnan? E két ok is elegendő arra nézve, hogy ott, az oly fanatikus, de bátor és elszánt néppel szemben, nem mindíg jó a sereget annyira kis körre szorítani, főkép, ha beállna ama szükséglet, hogy ki-ki mentse magát a mint tudja! A legjobb tanács, a mit az ottani esetben adhatni — azon népfajt ösmerve — lenne az, hogy minden ország védje önmagát s ekkor a Máhdi Seik (dervis) sem sietne annyira Kairó felé. Angliának is jobb lenne kevesebb a veszteségből s e mellett béke mind két világörzében, jobb, mintha talán hamis utógondolatok táplálásával nem csak önmagát, de Nyugat-Európát is egy épen általa nem keresett háboruba keverné, még pedig szintugy szárazon s minden biztosíték nélkül arra nézve, hogy hát mikor és hol is leend majd a bonyodalom vége és kinek a zsebet terhelné?

Mert valamint az egyesnek, épen úgy nem szabad bármely nagy és erős államoknak sem tulságos sok próbára tenni szerencse-csillagukat, mert mindennek meg van a maga természetesszabta határa. Tehát óvakodjék Anglia hatalmas premiérje, nehogy ő legyen azon nevezetes fia Albnak, kinek rövidlátása folytán indult meg hazája napjának leáldozása.

Helyfi Ignác beszéde

a képviselőház nov. 30. üléséből.
 (Folytatás.)

Jön egy másik eset, a hol be van bizonyítva, hogy takarékos, szorgalmas ember volt. Akkor azt mondják elemi csapások, szerencsétlenségek, a melyekről nem tehetünk. Ha rámutatunk arra, hogy Magyarországon, Kanadának czimzett országban kivándorolnak a földművesek, mert kenyeret nem tudnak keresni, azt mondják, hogy a csabítóknak, idegen csalóknak műve, kik minden czímen ki-

csabítják ezen jóhiszemő embereket, de nem kényszerből teszik.

De hát én azt hiszem, hogy ily kérdés megítélésénél kormányférfinak nem szabad csak ily szemmel látható, kézzel fogható tények szerint itélni, hanem széjjel kell nézni az országban, általában szemügyre kell venni azt, a mi a társadalomban történik s ezekről levonni magának a következtetéseket. Igaz, hogy a t. miniszter ur részére még ennél kevesebb is elegendő volna, Elegendő volna, ha megemlékezé a hátraleköt rovatát a zárszámadásközzében. Hiszen abból meg fogna győződni, hogy 42 millió felül vannak ez idő szerint a hátralekötök, dacára annak, hogy alig néhány évvel ezelőtt leszámoló bizottságot küldött ki, mely öt év alatt rendezte kérdést. Hát-ha a t. miniszter ur nincs meggyőződve arról, hogy ezen ország tehervise lesi képessége ki van merítve, ha azt hiszi, hogy oly könnyen lehet még három millió forintot kivenni zsebéből, méltóztassék oda fordulni, tessék abból a 42 millióból hármat be hajtani és megkímélhet minket ezen új adóktól.

De mondom, meggyőződésem szerint kormányférfinak valamely magasabb színvonalból kell megítélni a dolgot. Ha figyelembe venné a t. kormány azon mozgalmakat, melyek egy idő óta a magyar társadalomban mutatkoztak, belátná, hogy csakugyan így kell, hogy legyen, hogy ezen ország mar annyira van sújtva a terhek által, hogy nem talál már kibúvót. Mit jelent az az ugynevezett agrár mozgalom, miképp született az? Azt hiszi-e talán a miniszter ur, hogy néhány tudósnak, politikusknak fejében szülemlett, hiedelg vérrrel határozták el, hogy ezen kérdéssel foglalkozzanak? Nem, a kérdés felmerült önkényt; felvette azt a közállapot, melyben vagyunk, mert nem mindenki van abban a helyzetben, hogy akár lássa az igaz forrást, akár azt be akarja ismerni, de keresi más utakon, keresi ott, a hol szerintem nem mindig megjelölhető.

De mikor látjuk, hogy gondolkozó művelt emberek komolyan foglalkoznak azon kérdéssel, hogy miként lehetne a magyar földbirtokosnak csak otthonát biztosítani, hogy legyen egy darab földje azon ősi birtokból, melyet az adóvégrehajtó el ne vehessen, akkor méltó, hogy a pénzügyminiszter fontolóra vegye, hogy vajjon szabad-e az ilyen állapotban levő népre még újabb terhet rakni. És midőn látjuk, hogy az iparosok országszerte néhány év óta csaknem valamennyien a czéhrendszert felé akarnak visszamenni; vajjon ez miből magyarázható? Talán abból, hogy megunták a szabad ságot? Nem, hanem ez is ott leli magyarázatát, mert látjuk, érzik, hogy ezen uton tovább haladni nem lehet. Könyörögnék, kérnek, segí ki segít rajtok; kutadják az okokat, hogy hol rejlik, abban velük találni és remélik, hogy ily módon lesz rajtuk segítve.

Vajjon, a mivel az utóbbi időben oly sokat foglalkozunk az antisemitikus mozgalom mivel magyarázható? Hiszik-e, hogy ez oly nagy hullámokat lett volna képes felverni az országban, ha nem épen oly pillanatban indul meg, mikor a nép el van szegényedve, mikor mindenki keresi elszegényedésének okát és mikor azt mondják neki, ime megmutatom az okot, az embert, a ki okozza a te elszegényedésedet és az hajlandó elhinni.

Lehet tévedni egyik másik okban, de egy dolog, egy tény, a melyre ezen okot lehet vezetni, az all dönthetetlen, hogy t. i. Magyarországon oda jutottunk, hogy itt az adóképeség ki van merítve, hogy itt új adókról józanon lelkismeretesen beszélni nem lehet (Igaz! Ugy van!) a szélső balon.)

De a t. pénzügyminiszter urnak más bizonyító ok kellene. Jellemző erre nézve egy mondanása, a mit megjegyeztem magamnak akkor, mikor expozeját itt a házban megtartotta. Beszélve azon nemrég behozott kamatadóról hozzátette egész naivul: »és örömmel jelentem — nem emlékszem szavaira, de ez volt értelme — hogy a hitelintézeteknél, a melyek ezen adó alá vétettek, nem mentek teljesedésre jóslatok, a melyek mondatok, a káros következmények nem következtek be. Es ez vonatkozik egy kimutatásra, a mely terjed 6 hónapra. Február 1-én lépett életbe ezen törvény, hat hónapja, hogy fent van, és azzal dacára az intézetek megélték, meg nem buktak, ez az adó jó. (Derültség a szélső baloldalon.) Ez jellemző a pénzügyminiszter urra nézve, ez azt bizonyítja, hogy szerinte csak akkor lesz képes az ellenzék bebizonyítani, hogy az add elviselhetetlen, ha mindazon polgárok, a kik azzal szavatolnak, hat hónap alatt tökéletesen elpusztulnak. (Derültség a szélső baloldalon.)

kifejezést nagyon gyakran hallottam e házban, és különösen azon oldalról ilyen alkalmakkor; hanem megvallom, hogy ideje lenne, hogy valaki ezt megmagyarázza meg komolyan, mert a magam szerintől sohasem hallottam, hogy valaki mondta volna, hogy midőn e családapa a ki egymástán eladja ingatlanait, kimeríti egymástán összes segélyforrásait, elmegy belenyulni gyermekeinek magánvagdaságába is, és azoktól is igénybe veszi nemcsak a nélkülözhető, de sokszóá meg a nélkülözhetetlen filléreket is: ily ember ily gazdálkodás mellett erősíti meg a maga hitét a világ előtt. Ilyet még sohasem hihloltam. Igenis, hallottam az ellenkezőt, hogy a ki takarékoskodik, a ki bebizonyítja, hogy nagy tevékenységet fejt ki és sohasem megy tul a határon, a melyet maga elé tűzött: az ilyen erősíti a maga hitelt.

(Vége köv.)

A két konyha.

Meghozott a keresztények és zsidók közötti házasságról szóló törvény s ezzel növekedni fog a szolga-személyzere való szüketség, mert az új vejes házasságból származott fiu apja után keresztény, a leány pedig anyja után, — közmegegyezéssel — héber vallást követve, egyik konyhán tréflia, a másikon pedig kóser edényben kóser eledelek fognak készíttetni! És a midőn Istent imádni memek, akkor egyik a keresztelt jelzett, — másik pedig a Mózes által hirdett imakönyvet veszi kezébe; furcsa vegyi-keverék lesz majd ebből; színműnek megjárja, de egy néptörzs, vagy épen nemzet megalkotására, ezen törvény soha sem lesz képes és ha ez az állapot maradna is tartós ideig — akkor a magyar országgyűlés büszkén kiálthatja a nagyvilágnak, hogy: m e g a l k o t t a z u j B a b i l o n t mert az eredmény elvgre sem lehet más.

Vegyük csak komolyan a dolgot s tekintjük, hogy hat mit törvényesített ezzel az intézkedéssel a magyar parlament! Semmi egyebet, mint a vallástalan ságot. Mert feltéve, hogy mind a két fél szereti egymást, de szeretettel ragaszkodik vallásához is, mihez fogjon e két szerelt harcában? Megtarthatja-e mindenki fel a maga vallását annak előirt tisztaságában? Aligha; lesznek tehát az ily házasságból származott gyermekek k o r c s v a l l á s u a k. Ezt kellett volna meggondolni; és ha a vallással is mint divattal bántunk el, akkor itt lesz a Babilon országa minden megas torony nélkül.

Ez a körülmény, a mely csak hamar nagy átdomitását fogja szükségessé tenni, ezen megnem állható törvénynek, nagy szabad menetet enged a vallástalanúságnak. — A miről majd adatokkal fogunk szolgálatni, már néhány hónap múlva is a parlamentnek.

Hát ezért foly ezert folyt el ennyi vér, még csak egy század előtt is?

Ezért voltak a negyvenes évek heves vitái, a pozsonyi országgyűléseken? Mit nem művelt akkor a katolikus klerus? Pedig akkor c a k i s a keresztényeknek egy törvényesen bevett vallásfelekezethez tartozó keresztény hívekkel való összeházasodás kérdése forogott szóban. Meunyre kárhoztatták akkor a katolikus papok az ily egybekeles ünnepeket, midőn még a n e m d o h á n y z ó p a p i s p i p á r a g y u j t v a , e s k e t t e ö s s z e a v e g y e s házasságra lépő párt!

Hát most meg majd cünder kalapot kell hogy tegyen fel, mert hát a feltett főveget egynázi szertartásaiban meg követeli a héber vallás míg ellenben a keresztény vallás azt követeli, hogy fedetlen fővel imádják Isteneidet! Hát most a vallás formák tökéletesen felbonlasztásának órájában — hol voltak Krisztus tanainak folkeut főpapjai? vagy csak azért élnek, hogy egy-egy névnapokban a felső házban dicsőítsanak? Bizony furcsa fordulat ez a dolognak; vajon mi fogja a társadalmat egy újabb 18. századig összetartani?

De hát megjöhet ennek a törvényjavaslataknak az a jó oldala, s lehet, hogy mi hamarabb, miszerint elfog törtélni a mindenki által nevéstésének és erőlcstelennek tekintett C e l i b á t u s. No ha ezt rejteji a főpápság néma halgatása . . . akkor csak folytassa, de aztán ne nehezítsen ám, ha majd azt fogja hallani, hogy a nagy adományokat a melyeknek királyaink részesítették — a kormány fogja által venni, mivel azt nem a főpápság öröklött s öröklendő tulajdona, mert hát ezen feiform lépés (?) schablon szerű következtése ilyenformán be fog állani. A ker-zsidó törvényjavaslat elfogadását államunkra nézve tulajdonképen financiaális kérdés volt s kitudja, hogy legközelebb ezen saját vallásához is hűtlen kormányelnöke sem-e ez uton kér pénzt a vallástól? Es ezt jelezni már ma kénytelenek vagyunk, hogy ne lépje meg a főpápságot a be állandó követelések erős nyilvánulása.

Kiss Albert Körössy ellen.

Érdekes vita folyt le tegnap az országgyűlésen Kőrössy Sándor városunk 3-dik kerületének képviselője és Kiss Albert ref. képviselő között. Kőrössy Sándor ur tegnap is tartott egy beszédet az adóemelési törvényjavaslat mellett, teljesen hasonlóan azon beszédekhez, melyek egyiránt fölkeltek mind a ház, mind a debreczeni városház nagyterme közönségének — derűtséget. Ervek nélkül, üres frázisokkal és kézfartással felspékelt szövegeket hallott a ház tegnap is, nevetett is rajta, de még jobban, mikor felállott Kiss Albert ur, s Kőrössy urnak szavai felremagyarázása miatt tartott egy kis leczkét, debreczeni „vendégszereplése” alkalmából elkövetett azon cselekedeteit, hogy soha nem mondott dolgokat nyomatott ki egy helybeli újság-papíron s midőn ezért lapunk hasábjain interpelláltak — agyonhallgatta. Körössy ur azzal védekezett, hogy a „Debreczen” Budapestre nem jár neki, s a közleményt nem olvasta.

Az ügy lefolyását a következőkben adjuk: Kiss Albert: Szavaim felremagyarázása miatt és részben személyes kérdésben kérést szót. (Halljuk.) Körössy t. képviselő ur nekem először is olyan szavakat tulajdonított, a melyeket én nem mondtam, nevezetesen, hogy a baloldali képviselő oly módon informálják és ámitják a választó polgárokat amint én itt tegnap felolvastam.

Hát én először is nem mondtam azt. Körössy Sándor: ... hogy a „kormány-párt képviselői.”

Kiss Albert: Hanem azt mondtam, hogy a „kormánypárt egyes képviselői.” Méltóztassék a gyorsírói feljegyzéseket megnézni! A kettő között pedig nagy különbség van.

Másodsor nem mondtam, hogy ámitják, hanem hogy informálják. — A kettő közt meginjt igen nagy a különbség, megmagyarázhatam, de azt hiszem, ő rajta kívül mások a nélkül is megértik. (Félénk derűtség a szélső baloldalon.)

Ami továbbá a dolog lényegét illeti, felolvasta ő a „Debreczeni Ellenőrben” kinyomatott, saját maga által beadott beszédjének egy passzusát. De t. ház, én nem tehetek arról, ha a t. képviselő ur választói előtt netalán mást mond, és ha a „Debreczeni Ellenőr” hasábjain megint más nyomatik; én nem vagyok annak az oka, ha ott az ő beszámolója alkalmával beszédjét utána jegyzik; én nem vagyok annak az oka, ha azon „Debreczen” lapnak a hasábjain, melyet az „en bibliai”-nak nevezett — mire közbetevőleg megegyezem, hogy ez gunyok rossz, elcinek még rosszabb (Derűtség a szélsőbalon) a nov. 17-én megjelent számban a t. képviselő urat következő interpellálják (olvassa) „Dr. Kőrössy Sándor képviselő beszédjének csak tegnap olvasta el a „Debr. Ell.”-ben lapunk egy barátja, a ki azonban jelen volt a beszámolóban is. Most lapunk utján kéri constatalni, hogy a nyomtatvány sok oly dolgot tartalmaz, a mi el sem mondatott s általában alig hasonlít az eredetihez. (Derűtség a szélső balon.) Én t. ház még kevésbé tehetek arról, ha a t. képviselő ur ezen felhívásra a felelettel mind maig adós marad. Én kénytelen voltam úgy venni a dolgot, a mint előttem áll; s a „Debreczen” tudósítását correctnek kell tekintem. Ennyit tartozom az igazság érdekében megjegyezni. Egyuttal kijelentem, hogy ha én úgy olvastam fel az ő beszédjét, a mint az a „Debreczen” című lapnak hasábjain közléte tetetett és pedig felolvastam akkor, midőn ő az általam idézett felhívásra nem választott, és a vádat, mely ellene emeltetett, meg nem cáfolta: én csakis következetesen jártam el. Ő réá pedig nem alkalmazhatok mást, mint hogy „ki mint vet, úgy arat.” (Élénk helyeslés a szélsőbalon.)

Kőrössy Sándor: T. ház! Személyes kérdésben kérések egy pár szót. Csak röviden kívánok válaszolni a t. képviselő urnak. A t.

Kiss Albert nagyérdemű keddi beszédét egész részletelében közöljük Hely Ignác beszédének befejeztével. Szerk.

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Vándor éji dala.

— Goethe —

Te, ki égből származol, A bűt és kint csendesited, S mentül mélyebb a nyomor, Annál inkább megnyihited, — Elfáradtam a küzdésbe! Búra, kéjre, oh, mi vár? Édes beke, Szállj le, ah, szívembe, szállj!

Más. — Goethe. —

Hogy-völgy határan Mély csend ül, A fak sudárán Nem lendül Már semmi nesz; Az erdőn hallgat a madárka, — Várj, nemsokára Te is pihensz!

Tajnai Bálint.

Egy jószívű dráma-író.

(A „Figaró”-ból.) (Folytatás.)

IV. És másnap a darab — megbukik! Egy kis színházi meglepetés!

képviselő ur azt állítja, nem mondta, hogy kormánypárti képviselők így megannyi informálnak. Hát ime itt van, a hol azt mondja, (olvassa), hogy a kormány majd fog gondoskodni, hogy az adózók kellőleg informálva legyenek, s erről a tuloldal egyes képviselői úgynevezett beszámoló beszédjükből gondoskodnak. (Zaj a szélső baloldalon.) Felkiáltások: Ezt mondta Kiss!

Tehát azt mondotta, A mi már most azt a vádját illeti, hogy én mást mondtam, mint a mi kinyomatott beszédemben van, erre csak azt válaszolom, hogy elég egy beszédet csinálni, nem kettőt. Furcsa eljárás lenne az, az egyik beszédet kinyomatás végett megcsinálni, a másikat meg elmondani. — Beszédemnek kezirata megvan a „Debreczeni Ellenőr” szerkesztőjénél s azt képviselő ur meg nézheti. A mi benne nincs, azt nem mond am, de meglehet, hogy olyat, a mi benne van: az idő rövidsége miatt elhagytam. A képviselő ur gyanúsítását pedig, hogy abban olyan is van, a mit nem mondtam, visszautasítom. (Helyeslés a jobboldalon.)

A mi azt illeti, hogy a „Debreczen” nov. 17. számában foglalt interpellációra nem feleltem, erre azt válaszolom, hogy én akkor jelen voltam itt a képviselőház ülésén. Itt a „Debreczen” nem olvastam. Így arról, hogy interpellált: nem volt tudomásom. Ezeket kívántam röviden megjegyezni.

Thaly Kálmán kijelenti, hogy röviden akar szólni, csupán szavazatát akarja indokolni, és Vucsetich képviselő beszédére akar egy-két megjegyzést tenni

Tisztában van azzal, hogy a kormánypárt megzavazza a törvényjavaslatot De a párt, a melyhez tartozik, nem szavazhatja meg, mert olyan kormányt, mely a közjogi alapon áll, nem támogathat, kivált új adóemeléssel épen nem. De hát minél tovább mennek a közjogi alapon, annál inkább közeledünk az államtörök felé, mert a jelen helyzetből önálló vámtérület és had-ereg nélkül kibontakozni nem lehet. Leginkább elítéli a törvényjavaslatot az, hogy a kormánypárt tagjai még csak meg se kísérelték megmenteni azt az állítást, hogy a mi földadónk Poroszország földadójánál háromszor nagyobb és kétszer nagyobb Franciaországénál.

De e törvényjavaslatot azért sem fogadják el, mert az igazságtalan; amennyiben azt az elvet szentesíti, hogy onnan kell venni, ahol van, nem onnan, ahol jogos. Ez valódi rablópolitika, rablógazdálkodás. Igazságtalan dolog azt a földbirtokost jobban megterhelni, a kinek nincs betárolás adója.

Az országnak éppen azon részét szándékolják jobban megterhelni, amelyek még valamivel jobban bírák, mint a már elszegényedettek. Ezek azon nemzetgazdasági és politikai okok, amelyek miatt a javadat nem fogadhatja el.

Ezután reflektál Kőrössy Sándor beszédére, ki szerinte hosszú felolvasásokat tartott beszámoló beszédében. Azt állította, hogy 2 1/2 millióra fog jövőre leolvadni a deficit, de elhallgatta, a mire az államadóságok legnagyobb része fordított, elhallgatja Bosznia és az okkupációt, valamint a közös ügyeket. Ezeknek elhallgatása által nem nagyobb ámitó-e mint azok, a kikre netalán cselzett. Mert az egyoldalú feltüntetéssel és elhallgatással is lehet ámitani.

Ezután polemizál Vucsetich képviselővel, megjegyzi, hogy ő a horvátokat nem drága, hanem folyton dráguló testvéreiknek tartja. (Derűtség.)

De Horvátország nem panaszkodhatik, hisz kulturális céljaira 45%-ot fordít, míg Magyarország csak 18%-ot. Szerinte az az ország, amely a más országgal szemben fizetendő kötelezettségei után ily nagy összeget fordíthat kulturális célokra, az gazdag. Arra nézve, hogy Horvátország meghízti, amire kötelezve van, megjegyzi, hogy az adók egy nagy részét mint behajthatatlan követelést kapjuk. A pénzügyminiszternek spanyolcsizmákat és hávelykaszavarkat kellene rendelni, ha ez összegeket be akarja hajtani. Nem fogadja el a törvényjavaslatot, pártolja Hely különvéleményét és Irányi határozati javaslatát.

Az első felvonás jól sikerült mégis — Berthelin barátjai felismerték a remek festésen a mester kezét, felfutottak hozzá a kullisszák mögé üdvözölni. A drámaíró munkatársához küldte őket, ki páholyában trónolt és sugárzott a boldogság örömeitől.

De a második felvonás után meggyérültek a barátok, elmaradtak az üdvözetek. „Kiváló, pompás, gyönyörű!” ezek a szavak elhűntek, pedig az imént még egymást érték. Nagyon szép! ... nagyon jó! ... Iró dalmi becsű! ezek hangzottak most csak. Jaj pedig, de iszonyu gonyjelzők ezek!

A harmadik felvonás után nem ment senki. Az Ilka és Glives közti jelenet, melyet a főpróbán úgy megtapsoltak, — most hidegen hagyta a közönséget. Másnapra kelve már! Ezek, a mai közönség, úgy látszik, valami nagyon kevésre becsülte az erény diadalát. Mihelyt megtudták, hogy Ilka oly nő, a ki még kötelességeit is ismeri, zugás támadt, előbb a páholyosokban, aztán elterjedt le a földszíntre s végre még a karzatra is ... Egy néhány fiatal ember elcsavarta távésvét a páholyokról s kezdték egymásután szeledezní. Csak Francollier ur, ki ott ült első emeleti páholyában, adta jelét érdeklődésének, stárgótt-forgótt széken s egész hangosan mondta a mellette elrobogott Berthelinnek.

— Lám, mégsem úgy lett! Pedig én azt gondoltam, hogy úgy lesz!

Belföldi hírek. — A vallás és közoktatásügyi miniszter az illetékes tankerületi főigazgatókhoz utján tárgyalásokat indított egy román tannyelvű főgymnasiumnak Karánsebesben leendő felállítására és a szabadkai városi főgymnasium állami kezelésbe átvétele tárgyában. — A székesfehérvári vasút-társaság államivá tétele ügyében a tárgyalások közelebb megindultak. A legutóbbi miniszteri tanács határozott az ügyben. Ivánka Imre, az északkeleti vasút-társaság igazgatója, ki van szemelve a megosztandó Dánagózhajó-társulat magyar vezérigazgatójával.

Törvénykezési mizériák.

Debreczen, 1883. decz. 5. Országos érdeklődéssel tapaszaljuk (?) hogy az ügyvédi kar létszáma folyton nő és szaporodik, mi jele annak, hogy nemzeti művelődésünk halad, mert mennél több diplomatikus, képzett emberünk van, annál inkább következtethetünk a művelődés haladására.

Fájdalom azonban, a mint szaporodnak az ügyvédek, daczára az ügyvédi kamarai rendszerek s daczára büntető törvénykönyvünknek, perrendtartásunknak, oly annyira szaporodnak és gomba módra nőnek a zugprókátorok, zugírások, a nélkül, hogy a bíróságok vagy az ügyvédi kamara gát vetnének abban.

Hajdan Debreczen városa, nem kimelvezettek, képes volt kiirtani az úgynevezett szerbtöviszt a város határától, mint igen veszélyes növényt. Es ma csodálatos, hogy az ügyvédi kamara, maga a bíróság, városi tanács vagy nem képes, vagy nem akarja talán kiirtani, a társadalmi életet megmenteni e vipera fajtól, ez előli növényfőt. Még a magas pénzügyminiszterium is mintegy kedvezni látszik e gyűlöletes seregnek, amennyiben semmiféle adó alá nem veszi őket, gondolván: hisz úgy is fizetnek helyettük az ügyvédek és mások.

Nem oda Buda! Irto háboru kell a zugíróknak és „tövestől kell irtani a gazokat”, kik már is Xerxes seregeknél megtámadták az ügyvédeket, elvonják azoktól azon csekélységet is, mit azok oly sok küzdés után napi munkódúsok folytán várni reméltek.

Az ügyvédek kereseti adóját 12 órára vetik ki; a törvényhozó testület azonban gondoskodott arról, hogy jövedelem nélkül legyenek 2 hónapon át. Vajjon tehát jövőre 10 hónapot számít-e a jövedelmi adókövető bizottság nekik egyfelől, más oldalról pedig a mostani évből 2 hónapra eső részt leírásba hozza e? Kivánságok vagyunk, mi fog történni! De még inkább várva várjuk, tesz-e valamit az országgyűlés a zugírászat végleges megfékezése tárgyában mivelőbb s különösen tesznek-e az illetők addig is valamit e tekintetben? Mert sajnosan kell vala tapasztalunk, hogy városunk s a vidék oly annyira el van látva zugírásokkal, hogy azok közül némelyeknek több beadványa van, mint bármely keresett ügyvédnek.

Ki nem hiszi, nézze meg többek közt a telekkönyvi igtatókat, s látván láthatja és meggyőződhetik állításunk valóságáról, sőt mi több — névvel nevezhetjük a illető matadorokat.

Argus

A háziipar városunkban.

Negyedik közlemény. — A közvetítés, illetve a közvetítők kiváló fontossága hivatásával foglalkoztam tegnapi közleményemben; talán bővebben is, mint kellett volna, de szerintem épen a leginkább figyelembe veendő intézmény lesz az, hogy mint adassék munka a népek és miként legyen értékesítő a készítmény? Mondhatná valaki és ajnos mondaní is fogja, nem alaphelkül, hogy hol van ilyen ember, ki b i z o n y t a l a n (?) vállalatba fektesse a pénzt és ilyen közvetítő legyen? Aztán meg, miért volna az iparoskór, háziipari szakosztálya, ha erre nem vállalkozik! Kétségtelenül ezekkel nekünk, illetve itt most nekem számolni kell. És én azt hiszem, hogy ez képezi a feladat legnagyobb nehézségét, mert majd nem bizonyosra veszem, hogy Debreczenben nem fog akadni vállalkozó a közvetítésre. Nálunk magyaroknál, nincs is kifejlődve a vállalkozási szellem s nagyon ne-

hez dolog ilyenfélére rávenni hazánkfait, vagy polgártársainkat. És hogy épen Debreczenben nincs a helybeli polgárságban vállalkozási szellem, mutatja, hogy minden nagyobb szerű vállalkozást idegenek eszközölnek. — Ime itt van a guti vasut, a lóvonatu vasut, a nánási vasut. Takarékpénztáraink csekély százalékra veszik föl a betéteket s gyümölcsözöztetik 4—4 1/2% kal eltekintve a váltóműveletektől, melyek mindinkább szűkebb körre vonatnak össze. Hogy a debreczeni vállalatok nagyrésze debreczeni pénzen is eszközölhető volna, fényesen igazolja a sertés hizlaló ügy, melyet helybeli egyének fogtak megteremteni. Így lehet tenni mindennel s így vállalkozhatnék valaki, vagy alakulhatna egy kis társaság a háziipar műveltesére, mely kétségtelenül, szép haszonnal kecsgető vállalat lenne. Az iparoskór háziipari szakosztálya erre már azért sem vállalkozhatik mert nincs pénzalapja, e nélkül pedig semmit sem érünk s így részere más, alább és később elmondandó szüneten igen fontos feladat vár.

Mindenesetre földolog lesz a vállalkozási szellem felélesztése, továbbá odahatni, hogy az előiteletek leromboltassanak, mert az is meg lehet, miszerint némely pénzes egyén, rangján alóinak tarthatná az iparral való üzérkedést, a mi pedig egyáltalában tarthatatlan felfogás, a mit a külföld minden kultur államában találhatók példák is megdöntenek. A tőke nem igen fordult az iparalkotás felé eddig, de legyen szabad a legjobban remélni és higgyük el, hogy a jövő a legelőkelőbb czafalója lesz ennek a jelenlegi helyzetnek.

A közvetítés a háziiparral azért igényel külön munkaerőt, hogy az idő megtakaríttassék. Heti vásáros napokon több háziipar cikket látunk árultatni a kistemplom előtt; ép tegnap tettem a kérdést az egyik árusnak, hogy ki készíté azokat? „Magam” volt rá az egyszerű felelet s akkor számítai kezdtem, hogy az olcsó cikkeknek nincs semmi haszon; nincs pedig azért, mert egész nap várja a vevőt s így ekkor nem dolgozhatik ott s ha vevő nem jön, mert igen sokan nem is tudják, hogy e helyen mi szerezhető meg jutányos áron, akkor elvesztette a napot, a kár kétszeres, sőt még akkor is ha jó vásárt csinál, a haszon egy része pótolja azt, mit ugyanezen idő alatt dolgozott volna.

Mennyire más lenne az eredmény, ha egy társulat előáll s azt mondja, hogy kereskedő vagy fogyasztó közönség nálam megrendelheted a mire szükséged van, én elkészítem s hozzád juttatom! Itt jó a kereső, a megrendelés felvételt minden iparágra, a készíttető megmondja feltételét, a közvetítő pedig kiadja utasításait a munkásnak; beveszi tőle a kész cikket stb. Ez is oly megtakarítás, mely haszonnal jár.

Aztán a közvetítő emelőleg is hatna az iparra; kétségtelenül ismernie kellene a háziipar viszonyait teljes alaposággal; gyűjtene mintákat, szerezne be az igényekhez megfelelő eszközöket és anyagokat, szóval helyzetét ki kell szakmányolni a saját és munkásai számára.

A háziipari társulatok (ha ilyenek lesznek) a közvetítő útján és által oda hatnának, hogy a helybeli termékek rovására, hasonló cikkek ne hozzatassanak be eladás végett a külföldről, sőt a hazai munkának az egész ország nagyobb és kisebb városában biztos piacok létesíttetnének; oda hatna, hogy a nyári ideyek alatt a furdóben ne külföldi, de hazai tárgyakat áruljanak „emlékül”, hiszen valóságos botrány, hogy a fű r e d i emléket Bécs készítik s ha jól emlékezem a d e b r e c z e n i e m l e k e k” czim alatt az utóbbi dalár népelykor forgalomba hozott cikkek is csehországi városokat mondhattak készíttési helyöklül.

De lehet — mert hisz a világkereskedelem versenyen alapul — a kiváló cikkek számára, mint különlegességeknek, piacot teremteni a külföldön s ha például a debreczeni liszt Londonban és Párisban is keresett tárgy, miért ne lehetne más is?

... Nagyon érz m, hogy fejtegetésem oly irányt vett, hol a közönség figyelmét na-

net érte! ... Hejh, csak ne fogadtam volna el akkor ...!

Elment haza s egész éjjel irt.

Megírta egy hosszú levélben barátjójának, hogy mi bántja, mi kínozza, mi alacsonyítja le. Elpanaszolta ropant fájdalmát, mit közös munkájok rombadólesenl átértett! Nem a drámaíró szenved ő benne, — mert ő rajta, fájdalom! nem fog semmit semmi csalódás, akár az ércszobron; de őt sajnálja; hiszen már majd az övé lett. Az a merő gondolat, hogy ő (t. i. a nő) még boldogtalan lehet a bukás miatt: ez a gondolat epszti őt, ennek a boldondja lesz meg ő, (t. i. a mi jószívű drámaírók!)!

— Ah, hogy nem vigasztalhatja kegyed is magát, mint én! hangzott a levél. Pedig az a darab bukott meg, melyet úgy szerettem, mely inuen fakadt, ebből a sajtó kebelből, — azt a darabot fűtyltek ki! Erre vagyok pedig legbüszkébb; ez hagy életemben — csak, boldog emléket! Nem ennek köszönhetem-e, hzgy kegyedet megismertem? Nem akkor izleltem-e meg az élet édes örömeit, mikor azon dolgoztam? ... Oh, kedves Jankám, add vissza még egyszer azt a boldogságot, s akkor panasz nélkül tőrök minden szégyent, minden gyalázatot!

(Folyt. köv.)

— Ah! tehát mégis ...? kiált a rendező megrökönyödvé. Berthelin nem hallotta ezt a felkiáltást; hátat fordított Godefroy urnak s nagy dühösen becsapta maga után a nagy ajtót. — Ki az ördög hitte volna? Eljászatam a felesége darabját s tessék itt a köző-

gyon soká... most m... rezen ipe... teendőit v... jes érteke... ben elő fo...

* A kötelesség... sohasem sz... mi oly tét... dekl. Mi... ügye, az... sa, hogy a... dühög... 300 gyerm... 10 s k i m... Mi közölj... zőjétől ke... gyitjuk a... aztán me... származik... nagyobb g... kében a g... záció-ak... laphan áll... lőt el nem... nem kere... gyilkosait... jegyeztük... ben mond... zőség tud... őszinte tis...

* Az első nyil... ga z d a s... Iyen áll a... köreiben... észlelhető... a gazdasá...

* Jó szép szính... vel, Jókai... közönség... szavaltá s... rudot. J ó... hogy 50... anyival b... szinigazga... határozott... előbb vár... o l a n - b a... nepe a m... lelki győ... hazánk ne... sitend. De... ge lelkes... vesznót. * Je...

a követke... bizottsági... ról: meg... Ezek közt... 3 nu 6... = 22 M... 6. Mind... kötelesek... differenci... gelett: h... 7—12 e... 2 nő; 6... Debrecze...

* A T ő t h M... c z a g r... P o y n a... ur nagyv... egyenisé... Városunk... új király... * A...

zatát al... tanszaki... felügyelő... elnök be... elszavala... képezni... 9-én vas... az eddi... * F...

hagyta... hogy a... 20 hold... A minisz... tészkes... * A...

említő, ... nál. Fel... darnok... * A...

szony e... zenészet... lábán k... a bukar... ottani b... D' A r... könyvek... * A... lyiséget... 6-an de... melyre... Debrecz... elnöke... * A... nyugot... lyet a... A ren... lett tét...

enfélére rávenni hazánkiat, vagy... Es hogy épen Debreczenben... polárságban vállalkozási szel...

gyon sokáig kellene igénybe vennem. Ép azért... most már ezt abba hagyva, áttérek a deb...

Helyi hírek.

* A járvány. A hírlapírónak becsületbeli... kötelessége szolgálni a közérdeket s ep ezért...

* Az első bál. A beállott időnyek nem... nyilvános táncvizalma lesz ugyan a...

* Jókainé városunkban. A mi gyönyörű... szép színházunk megnyitáskor, ezéltől 17 év...

* Jelentés. Dr. Tegze Imre tisztí főorvos... a következő jelentést adta be a járványügyi...

* Áthelyezés. Az igazságügyi miniszter... Tóth Mór helybeli kir. főügyész Kar...

* A Luther-Zwingle ünnepély társorsor... zatát alapjában megállapította a főiskolai...

* Helyierdek. A helygöminiszter helyben... hagyta a városi közgyűlés azon határozatát...

* Az első katonai felolvasás. Mint hatfón... említök, péntekhez egy hétre lesz a városházán...

* Kiss Albert. orsz. gyűl. képviselő, ref... egyházuuk lelkesze. vasárnap haza fog érkezni...

* Tóth Mór kir. főügyész elhelyezését a... hivatalos lap után fentebb közöljük. Oszintén...

* Az iparstatistikai felvételek ma kez... dődtek meg az illetékes városi közegyek által...

* Katonai szemle. Lovas Poliz tábornok... és dandárparancsnok városunkban időzik, hogy...

* Esküvő. Zucker Herman és neje, to... vábba Gorovoy Adolf és neje jelentik, hogy...

* Felolvasás. Vasárnap, f. hó 9-én, del... után 5 órakor a városház nagy tanácsstermében...

* Megint áldozat. A csapó külvárosi leány... iskola Kátolna Juliánna nevű növendéke, a...

* Színház. Színházunkban tegnap jutalom... játékok volt — Kiss Mihályé, a modern társad...

* Színház. Színházunkban tegnap jutalom... játékok volt — Kiss Mihályé, a modern társad...

* Áthelyezés. Az igazságügyi miniszter... Tóth Mór helybeli kir. főügyész Kar...

* A Luther-Zwingle ünnepély társorsor... zatát alapjában megállapította a főiskolai...

* Helyierdek. A helygöminiszter helyben... hagyta a városi közgyűlés azon határozatát...

* Az első katonai felolvasás. Mint hatfón... említök, péntekhez egy hétre lesz a városházán...

nak, mint épen mostan, a midőn oly pályázók... is jelentkeznek a színházpályázaton, a minők...

* Megjegyzés. Talányunkat megfelve be... küldtek lapszerkesztőségünkhez újabban: Varg...

* A közönség köréből. T. szerk. ur! Azt kellene gondolnunk, hogy e város fiai a 13...

* Egy a kiben van kegyelet. Ezen rovatért, melyben közérdeklő felszólalások...

* Nyitlér. A társasági alapszabályok 48 §-ának ér... telmében a folyó 1883. évi december hó...

* Tisza-biztosító társaság! *) A társasági alapszabályok 48 §-ának ér... telmében a folyó 1883. évi december hó...

* Választmányi jelentés. Jelenti, hogy a közgyűlés az alapszabá... lyok 6. 18. és 19. §§-ai továbbá a 32. §. 6-ik...

* Felügyelő bizottsági jelentés. Az alapszabályok 56-ik §-a értelmében... jelenti, hogy a zárszámadozatok és a vagyon...

* Igazgatói jelentés. Előterjeszté az 1882. évi, a felügyelő bi... ság által megvizsgált zárszámadozatokat. Meg...

* Igazgatói jelentés. Előterjeszté az 1882. évi, a felügyelő bi... ság által megvizsgált zárszámadozatokat. Meg...

* Igazgatói jelentés. Előterjeszté az 1882. évi, a felügyelő bi... ság által megvizsgált zárszámadozatokat. Meg...

* Igazgatói jelentés. Előterjeszté az 1882. évi, a felügyelő bi... ság által megvizsgált zárszámadozatokat. Meg...

* Igazgatói jelentés. Előterjeszté az 1882. évi, a felügyelő bi... ság által megvizsgált zárszámadozatokat. Meg...

emliti általánosságban, hogy a mult evrel sem... kedvező jelentést minthogy az előző jelenté...

A következő években lejáró díjváltók... összege 1882. év végével 501,355 frt 63 krt...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

Zárszámadozatok. Zárszámadozatok az elemibiztosítási üzletben. Bevételek: Díjak...

